
Για τη συμμετοχή της Προέδρου μας στην επίσημη ελληνική αντιπροσωπεία

Επειδή δημοσιεύθηκαν διάφορα σχόλια και διαμαρτυρίες για την σωστή επιλογή της κ. Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου στην σύνθεση της ελληνικής αντιπροσωπείας, θεωρούμε χρέος μας να τονίσουμε και στο περιοδικό μας ότι η κ. Μαραγκοπούλου δεν επελέγη ως Πρόεδρος του Συνδέσμου αλλά ως προσωπικότητα του φεμινιστικού αγώνα, a titre personnel. Αλλά όλα αυτά εξηγούνται με σαφήνεια στην επιστολή που έστειλε η κ. Μαραγκοπούλου στον Τύπο και που δημοσιεύτηκε στην Αυγή, στην Καθημερινή και στα Νέα, στις 11 και 13 Ιουλίου. Την παραθέτουμε παρακάτω:

Κύριε Διευθυντά,

Διάβασα τη διαμαρτυρία της ΟΓΕ και μερικών άλλων οργανώσεων σχετικά με τη σύνθεση της ελληνικής αντιπροσωπείας στη Διάσκεψη του ΟΗΕ στο Ναϊρόμπι για το κλείσιμο της δεκαετίας της γυναίκας.

Για να μη δημιουργούνται εσφαλμένες εντυπώσεις και επειδή αναφέρεται και το όνομά μου ρητά, παρακαλώ να δημοσιεύσετε τα παρακάτω:

1. Στο Ναϊρόμπι θα γίνουν δύο παράλληλα συνέδρια. Στο ένα (διάσκεψη) αντιπροσωπεύονται επίσημα τα κράτη, στο άλλο (FORUM) μετέχουν όσες γυναίκες (μη κυβερνητικές) οργανώσεις επιθυμούν να μετάσχουν. Αυτό σημαίνει αναμφισβήτητα ότι στην εθνική (κρατική ή κυβερνητική) αντιπροσωπεία δεν μετέχουν γυναικείες οργανώσεις, των οποίων η θέση είναι στο δεύτερο (FORUM), αλλά προσωπικότητες που έχουν διακριθεί για γνώση και αγώνες στο θέμα της ισότητας των φύλων.

2. Όσο για τη σύνθεση της εθνικής αντιπροσωπείας, πιστεύω ότι σωστό είναι να συγκροτείται «από πρόσωπα αναγνωρισμένης κατάρτισης, εμπειρίας και αγωνιστικής δράσης στα θέματα της ισότητας των φύλων, φυσικά δε αδιάβλητα από δημοκρατική άποψη», όπως είχα αναφέρει και με έγγραφά μου προς τους κ.κ. Υπουργό και Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών, με ημερομηνία 8 Απριλίου και 10 Ιουνίου 1985. Μια υπεροχή των φιλοκυβερνητικών προσωπικοτήτων, είναι βέβαια εύλογη. Έτσι είχε γίνει και για τις συνθέσεις των δύο προηγούμενων ανάλογων αντιπροσωπικών στις Διασκέψεις του Μεξικού (1975) και της Κοπεγχάγης (1980). Το ίδιο γίνεται και εφέτος με αντιπροσωπείες άλλων ευρωπαϊκών, τουλάχιστο, χωρών, στις οποίες μετέχουν αρκετές βουλευτινές διαφόρων κομμάτων, ιδίως του κυβερνώντος.

3. Εμέ προσωπικά με κάλεσαν να μετάσχω στην Εθνική αντιπροσωπεία – όπως ρητά μου δήλωσαν όταν μου πρότειναν συμμετοχή «ως προσωπικότητα του φεμινιστικού αγώνα (a titre personnel), όχι ως Πρόεδρο του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας». Η ίδια άλλωστε η ΟΓΕ σε ανοιχτή επιστολή της που έχω στα χέρια μου μου κάνει τη τιμή να με αποκαλεί «καταξιωμένη φεμινίστρια» και η κα Βιργίνια Τσουδερού, στην ερώτησή της στη Βουλή για τη σύνθεση της ίδιας αντιπροσωπείας, «παλιά αγωνίστρια». Αν και για προσωπικούς λόγους θα επιθυμούσα να μη μεταθώ στο Ναϊρόμπι αυτή τη στιγμή –όπως εξήγησα στην αντιπροσωπεία μας– θεωρώ καθήκον μου να μην απουσιάσω.

4. Αν κάποιο σωματείο δικαιούται να διαμαρτηρηθεί για παραγκωνισμό, αυτό είναι ακριβώς ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, που ενώ επί 65 χρόνια πρωτοστατεί σε όλες τις κατακτήσεις των γυναικών – και μάλιστα όχι μόνο σήμερα αλλά σε εποχές πολύ δυσκολότερες, που τα διαμαρτυρόμενα σωματεία ήταν ανύπαρκτα δεν πήρε δεκάρα κρατική επιχορήγηση για την αποστολή αντιπροσώπου του στο FORUM των μη κυβερνητικών οργανώσεων –για το γεγονός αυτό στείλαμε έγγραφα στον κ. Υπουργό Προεδρίας την 1/7/85– ενώ η ΟΓΕ είναι ανάμεσα στα τρία σωματεία που πήραν. Και δεν είδα να την αποποιηθεί επειδή αγνοήθηκε ο Σύνδεσμός μας....

5. Όσο για την κομματικοποίηση του ελληνικού γυναικείου κινήματος για την οποία επίσης διαμαρτύρεται η ΟΓΕ στην ανοιχτή επιστολή της, ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω. Και τέτοιος πιστεύω ότι είναι ο πραγματικά υπερκομματικός Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας κι όχι τα νεώτερα, αυτοαποκαλούμενα «μεγάλα» γυναικεία σωματεία που συστηματικά –και όχι μόνο σ' αυτή την περίπτωση– προσπαθούν να τον παραγκωνίσουν.

Με τιμή και ευχαριστίες
Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου